

عنوان مقاله:

مقایسه نیاز آبی مزارع گوجه‌فرنگی (*Solanum lycopersicum* L.) استان هرمزگان با سایر مناطق جنوبی ایران با استفاده از آنالیز سری زمانی

محل انتشار:

فصلنامه بوم‌شناسی کشاورزی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فرزین عبدالمهی - گروه باغبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه هرمزگان، ایران.

لیلا جعفری - گروه باغبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه هرمزگان، ایران.

سارا اسدی - گروه آگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

به‌منظور ارزیابی کشت گوجه‌فرنگی (*Solanum lycopersicum* L.) با توجه به محدودیت آب تحت تأثیر تغییر اقلیم و خشکسالی، آنالیز سری زمانی مجموع بارش، میانگین حداکثر و حداقل دما، دامنه دمای شبانه‌روزی در طول فصل رشد گوجه‌فرنگی و همچنین نیاز آبی و آبیاری گوجه‌فرنگی بندرعباس با سایر مناطق جنوبی هم‌جوار این استان از جمله اهواز، دزفول، فسا، اصفهان، شهرکرد، کرمان، شیراز و یزد در یک دوره بلندمدت 47 ساله از سال 1346 تا 1392 با استفاده از آزمون ناپارامتری من - کندال و آزمون پتیت انجام شد. نیاز آبی گوجه‌فرنگی با استفاده از تبخیر و تعرق روزانه گیاه مرجع به‌روش پنمن-مانتیت و ضریب گیاهی فائو و نیاز آبیاری از کسر مقدار بارش مؤثر از نیاز آبی گوجه‌فرنگی به‌دست آمد. نتایج حاکی از آن بود که نیاز آبی و آبیاری گوجه‌فرنگی در بندرعباس مشابه با اهواز، فسا، کرمان و یزد دارای روند معنی‌داری نبود. در حالی که بیشترین و کمترین روند کاهش نیاز آبی گوجه‌فرنگی در دزفول (شیب 42/5- میلی‌متر) و اصفهان (شیب 56/1- میلی‌متر) مشاهده شد. همچنین، بیشترین میانگین نیاز آبی گوجه‌فرنگی در یزد و دزفول (به‌ترتیب 1135 و 1131 میلی‌متر) و کمترین میانگین نیاز آبی گوجه‌فرنگی در شهرکرد و اهواز (به‌ترتیب 602 و 702 میلی‌متر) مشاهده شد. بندرعباس با طول دوره رشد و فصل رشد مشابه اهواز، پس از این شهر پایین‌ترین نیاز آبی و آبیاری گوجه‌فرنگی را به خود اختصاص داد. به‌طور کلی، می‌توان اظهار داشت که کشت پاییزه گوجه‌فرنگی در اهواز و بندرعباس به‌دلیل کاهش تبخیر و تعرق صرفه اقتصادی بیشتری نسبت کشت تابستانه این گیاه دارد. میزان نیاز آبیاری با نیاز آبی گوجه‌فرنگی در تمامی ایستگاه‌های مورد مطالعه به‌دلیل پایین بودن میانگین بارش مؤثر در این مناطق بر اساس آزمون تی-استیودنت اختلاف معنی‌داری نداشت.

کلمات کلیدی:

آزمون من - کندال، بارش مؤثر، روش پنمن-مانتیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147549>

